

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 ft — kr.
Hat hóra 2 ft 30 kr.
Három hóra 1 ft 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Ezves számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

H I R D E T É S E K:

Negyhasábos petit-sor egyszeri közlöncért 7 ft., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 ft. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ft.
A nyilttérben:
minden negyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Velünk összekötöttesben levő hirdető-írások, előfizetünk, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díjkezdményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) juldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
vasárnap reggel.

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Városunk kutai.

Senki sem mondhatja rólunk, lévaiakról, hogy minden téren nem igyekszünk lépést tartani más városok haladásával. De azt magunknak is el kell ismernünk, hogy némely ügyre nem fordítunk kellő gondot; sőt mondhatjuk, hogy vannak ügyek, a melyeket elhanyagolunk.

Ezek között első helyet foglalnak kutaink kezelése. Nem tagadhatjuk, hogy ezen a téren évek óta alig történt haladás; mert ha itt-ott ásattak is új kutak, azok csak a meglévőket számát szaporítják, de az igényeknek nem felelnek meg, mert többnyire oly sekélyek, hogy a nyár derekán, a mikor legnagyobb szükségünk van a vízre, annyira lepadnak, hogy belőlük vizet nem merithetünk; és ha beáll egy több hétig tartó szárazság, mint a milyen a múlt nyáron is volt, kutaink jó része kiszáradván, teljesen felmondják a szolgálatot.

Ez pedig abban leli magyarázatát, hogy a kutak ásatásánál a legtöbbben megelégszünk az alig 5—6 méter mélységre talált, első forrásból fakadó vízzel, nem kutatván azt, hogy ezen forrás elég bő-e arra, hogy a kutat minden időben a kívánt mennyiségű vízzel ellássa; még kevesebb gondot fordítván arra: vajjon a talált forrásnak vize élvezhető-e?

Kell-e magyaráznunk, hogy minő fontos probléma tehát Léván a kutak kérdése? Ma már nemcsak a tudomány állítja, hanem mindenki érzi, tudja és tapasztalja, hogy a tiszta ivóvíz az egészségnek egyik legfontosabb feltétele. Ehhez — azt hisszük — nem kell bővebb magyarázat. De ezzel szemben sajnosan kell konstatálnunk, hogy városunk lakosságának nagy része nem él olyan ivóvízzel, a mely az egészség követelményeinek megfelel. Ennek bebizonyítására nem nagy fáradságunkba

kerülne végigsorolni a város területén levő azon kutakat, a melyek kifogástalan, jó ivóvizet adnak.

Azonban van ezen kérdésnek még egy másik, még pedig nem kevésbé fontos oldala. Az tudniillik, hogy tűzveszélyek esetén mindenkor a víz hiánya a legnagyobb baj. Hiába vonul ki a tűzoltóság a lehető leggyorsabban jöminőségű fecskendővel; hiába teszti meg minden erejét — ha a víz kevés, a mi nálunk rendszerint meg szokott történni. A legtöbb tüzeseznél azt tapasztaltuk, hogy 4—5, sőt több kutat is igénybe kellett venni, mert a kutak csekély víztartalmát néhány perc alatt felemésztették a nagy erővel működő és sok vizet igénylő fecskendők. És mialatt a fecskendők leszerelése, átvitele és újabb felszerelése — habár a legnagyobb gyorsaság- és pontossággal — megtörtént, ezalatt szabadon, minden gát és ellenállás nélkül terjedt tovább a fékelt vesztett elem pusztító hatalma.

Ezzel szemben kell, hogy városunk előjárósága megtegye a maga kötelességét. Látjuk, hogy más városok e téren felülmulnak minket. A város egyes pontjain közkölségen építenek kutakat, a melyek jó ivóvizet és tűzvész idején elegendő oltóvizet szolgáltatnak.

Ugy tudjuk, hogy a tűzoltó egyesület e részben már megtette a szükséges lépéseket. A városi tanácshoz áttett tervezetében felsorolta azon kutakat, a melyeket csekély víztartalmuk miatt mélyíteni kellene és kijelölte a felállítandó közkutak helyeit. Most a városi tanácson a sor, hogy a tűzoltó egyesület parancsnoksága által benyújtott tervezetet szakközvegei által behatóan tanulmányoztassa és úgy közegészségi, mint tűzbiztonsági szempontból a kutaknak mélyítését és újabb közkutaknak felállítását elrendelje és keresztülvigye.

Városunk előjárósága, illetőleg a már elodázhatlanná vált vízkérdést megoldandó szakközvegek, maradandó emléket és hálát biztosítanak a maguk számára, ha ezen égető kérdést az egészségügy és a tűzrendészet kívánalmi szerint mielőbb okosan és hasznosan megoldják.

Léva rendezett tanácsu város szervezési szabályrendeletének tervezete.

51. §.

A naplók vizsgálatánál különös figyelem fordítandó a következőkre: u. m.

a) hogy a folyó naplósámok folyton folynak-e? nem történt-e a folyó naplósámoknál ismétlődés?

b) a pénzüsszegek tisztán, olvashatólag vannak-e írva és különösen nem viselik-e a hamisítás színét, t. i. nincsenek-e az összegek kivakarva s újból írva?

c) a mellékletek darabszámai be vannak-e jegyezve?

d) a múlt időszakról a pénzmaradvány helyesen van-e áthozva?

e) helyesen van-e a napló összesítése s a pénzmaradvány kimutatva?

f) az egyes naplótételek összegei egyeznek-e a fölsatolt nyugták és ellennyugták összegeivel?

g) a naplótételek azon napon vannak-e a naplóba bevezetve, — a mely napon a lerová s valóban megtörtént?

Az ekként megvizsgált napló tételei a vizsgálat bizonyításául vörös rovattal megjelölendők.

52. §.

Az okmányok vizsgálatánál a következők veendő figyelembe, ugymint:

a) vajjon a fizetés érvényes utalvány alapján érvényesített-e?

b) vajjon a személy és annak állása, összeg, jogezim és idő az utalványban megnevezettekkel megegyez-e?

c) vajjon minden föltétel, melyhez a fizetés kötve van, teljesen megtartott-e?

Az özvegy.

Asztalomnál üldögélek

S multa viszagondolok;

Tünde képét, hoggha látom,

Az én szivem úgy dobog . . .

Nem tudom, mi vanza lellem,

Mi bűvöl meg engemet;

De ha én e képre nézek,

Üde teliti keblemet!

Képeletben látok akkor

Egy szegény, bus özvegyet,

Ki serényen lát dologhoz

S tölt el azzal éjeket.

És ha látom dolga közben

Lepereggni könyeit,

Vele sírok, — hisz ilyenkor

Sírni meg nem szégyenit! . . .

Oh mily édes olykor-olykor

Hallni e bus özvegyet,

Nagy keservevel hogy beszél

Azt, mit drága férje tett! . . .

Nem nagytea, élethűen

Mondja el jó tetteit,

Hogy ezáltal lelkesítse

Jóra árva gyermekit . . .

Oh, ha hallom így beszélni,

Mindig álva mondja szám:

„Boldogíva tartson Isten

Kedves, édes, — jó anyám!”

Arany Lajos.

E. Y.

TÁRCSA.

Dózsa György vaskoronája.

— Történelmi kép. —

Bakacs Tamás, esztergomi érsek, Rómában, az egyház fejénél engedélyt vivott ki arra, hogy Magyarországon a török ellen általános, kereszties háborút hirdethessen. Mi megtörténvén, a haza több helyén, de kivált Pest alatt, nagyszámú fegyveres népgyűlt össze, melynek fővezérévé Bakacs érsek, a vitézségéről elhírhedett Dózsa Györgyöt avatá fel.

A dolog azonban — bizonyos kifejlődött körülményeknél fogva — egészen más irányt vő, mint a mi az érsek és a király, II-ik Ulászló által kintizve volt. Munka ideje levén, a földesurak közül többen jobbagyikat erővel hazahurcolták a táborból s ezenfelöl, mint szökevényeket keményen is büntették. Dózsa György látva azt, hogy ezáltal keresztieshada fel fog bomlani, s a méltatlan bánásmód által is felháborítva: a török ellen élesített fegyvereit egyenesen a magyar nemesség ellen fordítá.

Mi volt könnyebb, mint a népboszúnak és szenvedélynek már régóta hamu alatt lappangott szikráját a legpusztítóbb lángokká növelni?

Az első csapás a legközelebb eső pestbudai s pestmegyei földesurakat érte. Ezután a felbőszült keresztieshad romboló viharoként vonult alább Czegeleden át Szegedig, s minden főuri kastélyban a rablás, öldöklés és pusztítás véryomait hagyta hátra.

Innen Temesvár felé huzódott a szilaj orkán, s György vitéz erősen lödözteté a magyarokat és a magyar alvidék akkor leghatalmasabb védbástyáit, de siker nélkül.

Ekkor Zápolya János, erdélyi vajda, ki már több idő óta készült e népfelkelés elnyomására, jól fegyverzett hadi népével véletlenül meglepé a kurucok seregét, a mely — Dózsa bátoritása dácára — megfutamodott.

Dózsa mindvégig elszántsággal küzdött s látva, hogy gyűlevész-seregének vitézségében már tovább nem bizhatik, kereste a halált; de Petrovics Péter által lováról letaszítatván, szerencsétlenségére elfogatott. A győztes fél boszuállását a legiszonyabb módon éreztette a levert nép fogságba esett vezéreivel. Györggyel együtt 40-et kiválogatván közülök, több napon át éhezteték őket, úgy, hogy csak kilenczen maradtak életben. Minthogy Dózsa Györgyöt a nép olykor királynak is kikiáltá, Zápolya János ennek megtorlására szörnyű kínzó-eszközöket gondolt ki. A kiéheztetett pártitót tüzesített vaskoronát nyomtak fejébe. (Ez a korona — állítólag — még ma is megvan a kolozsvári városházban s ott ereklyeként őriztetik.) Dózsa Györgyöt hóhérjai tüzes fogókkal csipdesék, marcangolák; mig végre a legnagyobb kínok közt kiadá lelkét.

A feltalált boldogság.

Irta: LELKES NÁNDOR.

Szótlanok voltak egy ideig, mignem a csendet az ifju szakítá meg:

— Igen! nem hagyak így, akár mint lesz, mert szeretlek, különben nem törekedtem volna arra, hogy körötök látogatója lehessenek.

— Igen! de fog-e sikerülni? . . . szólt most Wanda, mialatt fejét fölemelé s aggodalmas arczzal veté szemeit az ifjura, kiben egyedüli vigasztalóját s pártfogóját látta s kihez még oly kapocs is füzé, milyen az oly sziveket szokta összekötni, melyek a boldog jövőre várnak. Ezután hanyagul tevé fejét az ifju jobb vállára, honnan selyem-puha hajfűrtjei karikákban omlottak alá.

— Fog-e sikerülni terved? . . . Hát ha ellene lesznek? nem engedik meg?

Wanda itt megszakítá beszédét s észrevétlenül rejté el arczát.

— Ettől nem kell tartanod — felelt halkan az ifju, miközben Wanda leomló szép haját simitgatá.

Wanda szemei ismét az ifjun függtek, ajkai pedig szinte félénken rebegték a „titkot”; mert Tordáék nem tudtak szerelmükről.

— Mindenesetre az — erősíté Kálmán — és egyelőre hallgassunk is előttük arról.

Wanda e megszakadt szavainál ismét Kálmán keblére borulva, eltakará arczát s gödrös kis kezeit annak engedé át, ki lassan ajkával érinté azokat.

— Tervünkről is ugy-e? tevé hozzá kiavartatva Kálmán.

A számvevő jelen szabályrendelet 38 §-a értelmében együtt működik az adóhivattal, illetve városi pénztárral, különös kötelezések közé tartozván a városi pénztárhoz érkezett értékküldeményeket azonnal számfeltüntetni, a városi pénztártól átvett naplókat azonnal rovincsolni és az adó- és illetékpénztár, valamint a többi pénztárak naplóit a városi pénztárnak haladéktalanul kiszolgáltatni.

A számvevő — előadó könyveken kívül — iktató-, posta-, kézbesítő- és nyilvántartó könyveket vezet, melyek alapján a hozzá utalt minden pénztári műveletről, költségvetésekről, számadásokról, számadási marasztalásokról, az ipartörvény s szabályrendeletek alapján, vagy fegyelmi uton kiszabott bírságpénzekről, előlegekről, a katonai beszállásokkal járó követelésekről, valamint a községi háztartásban előfordult minden vagyonváltozástól kellő felvilágosítást adhatson.

Ügyvitelét és személyzetének munkakörét, amennyiben jelen szabályrendelet nem intézkedik, a képviselőtestület külön határozattal állapítja meg.

A városi számvevőség látja el az árvaszék számvevőségi teendőit is, hatásköre mint ilyenek az árvaszéki szabályrendelet által iratik körül.

IX. FEJEZET.

Polgármester.

A polgármester a városnak első tisztviselője.

Mint a város első tisztviselője eljár mindazon ügyekben, a melyeket a törvény, kormány- és szabályrendeletek, nemkülönben a gyakorlat hatáskörébe utasítanak, különösen pedig:

1. Általános vezetője a város önkormányzati életének és az előjáróság által ellátott közigazgatásnak.

2. Elnöke a közgyűlésnek, tanácsnak és árvaszékeknek, vezeti az ülésekben a tanácskozást, öröködi a tanácskozási rend, törvény és szabályzatok megtartása felett.

3. A pénzelevelek és értékküldemények kivételével átveszi a városhoz postán érkező ügydarabokat, ezek beiktatásáról gondoskodik és az iktatóhivatalhoz érkező mindennemű beadványt előadók szerint osztályoz.

4. Felügyel a közigazgatás törvényes, gyors és pártatlan menetére, valamint a közgyűlési és tanácsai határozatok pontos végrehajtására.

5. Rendelkezik jelen szabályrendelet keretén belül az egyes tisztviselőkkel, ezek eljárását ellenőrzi, a mulasztó tisztviselőket

— Igen — susogta halkán Wanda és szemében könyök csillogtak.

A leány szavai után rövid szünet állott be ismét; a két ifjú némán tekintett maga elé; szemek egy irányban mozdulatlanul függtek, gondolkodtak, mintegy elnéztek a szomorú jelenről s a boldog jövőről. Csak hogy ez utóbbi még messze volt tőlük. A csendet végre az óra ütése szakította meg. Wandán bizonyos izgatottság látszott az óráütés után.

Az óra hetet mutatott, Wanda Tordáékát ez időre várta haza.

Kálmán — noha tudta, hogy szívesen látott vendég Tordáék házában — nehogy itt találják, minden gyanút elhárítandó, bucsuzott Wandától.

A két ajakon egy-egy hosszú csók tapadt és az ifjú sietve távozott . . .

Oly szomorúság, oly levertség fogta el egy alkalommal Wandát, amilyen még életében eddig soha. Érezte, hogy fájdalma nagy, mit nehezebb elviselni, mint akármielyen mást. És mi okozta e fájdalmat? erre könnyű felelni. Egy hír, mely Kálmánra vonatkozott s mely nemcsak, hogy fájdalmat okozott, hanem a legnagyobb reményt is szétoszlatta, mely remény valamikor teljesedésbe mehetne. Igen! reményt helyezett Kálmánba, kit forrón érzett szeretni, aki most itt hagyja őt; elmegy, el kell mennie messze; elszakad tőle. Nemrég tudatta véle, hogy elmegy, hol majd a kegyetlen halál szemébe kell néznie.

Bosznia! Hercegovina! mily borús emlékeket fűznek egyesek e két névhez! Fájdalmasabb perceknek még nem élt

kötelességei teljesítésére felhívja, ismételt és nagyobb mulasztás eseteiben ellenük a törvényben előirt rendbüntetést alkalmazza, fegyelmi vizsgálatot és felfüggesztést rendel, illetőleg ezek elrendelése iránt intézkedik. Általában gondoskodik, hogy a köz- és belügyigazgatás folyama meg ne akadjon.

6. A rendes és rendkívüli közgyűlések kellő időben teendő összehívásáról gondoskodik.

7. Aláírja a város nevében kiállított okmányokat, felterjesztéseket, átiratokat és megkereséseket.

8. Öre a város pecsétjének.

9. A város hatósága, kezelése és felügyelete alatt álló pénztárakat bármikor váratlanul, de havonként legalább egyszer megvizsgálja s erről az alispánnak, a tanácsnak és közgyűlésnek jelentést tesz.

10. A napidíjasokat alkalmazza.

11. A szolgálakat függetlenül, a rendőroket pedig a rendőrkapitány meghallgatása mellett felfogadja és elbocsátja.

12. A tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyzetnek, valamint a szolgálaknak a közgyűlés által fenn nem tartott személyi és illetményi ügyeit elintézi s 8 napnál tovább nem terjedhető szabadságot ad.

13. A várost érdeklő perekben az ügyvédi meghatalmazást kiállítja.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1891. márczius 5-én.

— Élet a budai várban. — Függetlenségi képviselő a királyi ebéden. — Színészkongresszus. — Az idegi sorozás. — Hírek a képviselőház feloszlásáról.

A királyi család csaknem teljes számmal jelent meg idehaza. Mióta O Felsőgeik vén Budavár falai között időznek, a királyi család legtöbb tagja ellátogatott hozzánk. Maga a prezumpatív trónörökös itt volt nálunk, s alkalma volt meggyőződni, hogy a magyar nemzet csakugyan a leglovagiasabb nemzet a világon. És csak szíve óhaját tudja teljesíteni, midőn látja, hogy a királyi család körünkben oly sokáig és oly szívesen időz. Vén Budavárban a királyi palota előtt egész nap nagy néptömeg hullámszik, lelkesülten várva, hol és mikor pillanthatja meg az ablakok mögött a királyi család egyik vagy másik tagját, a mikor is hangos éljenzésben tör ki. Egyébként pedig a király gyakran ad kihallgatásokat, s többször kikocsizik a pesti oldalra is. Tegnapelőtt a mentőket látogatta meg. Az egyesület helyiségeit különös figyelemmel szemlélte. Azonban a derék mentőknek éppen akkor volt legtöbb dolguk, csaknem egész délelőtt el voltak foglalva.

A királyi palotában csaknem naponta tartatnak udvari ebédek. Az idén azonban nemcsak a kormányparti képviselőket, hanem a függetlenségi és negyvennyolcas pártiakat is meghívták, a mely esemény ritkítja pártját a maga nevében és ércemes a feljegyzésre. Először Justh Gyula a függetlenségi párt egyik alelnöke kapott meghívót. A cerele alatt a király meg is szólí-

át Wanda, s szívét oly fájdalomtelten még egyszer sem érezte, mint mikor Kálmán meghozta a szomorú hírt, noha azt oly kíméletesen tudatta vele.

Ó! a sors, a kegyetlen! hogy méri csapásait szegény áldozatára.

Nem látni azt, kit szeméi annyira megszoktak, távol lenni attól, ki előtte nélkülözhetlen s aki már megjelenésével is vigaszt tudott önteni belé, mely vigasz gyógyírként hatott reá a mostoha életben. Mostoha volt reá nézve minden, mostoha a Tordáék között élte. Kálmán kis időre mindig elfelejtette ezt vele, de ezután majd a vigaszt is nélkülöznie kell egyideig, vagy mindenkorra. Még az a gondolat is, hogy „őt“ elragadja tőle a kegyetlen végzet és tán soha viszont nem láthatja; mert, ki tudja, találkozhat-e valamikor az életben? összehozza e őt a sors Kálmánal? vagy nem fogja-e annak halálát hozni a fáma?

Ily keserves aggodalmak között vívott harcokat magával Wanda, mely küzdelemben mintegy kimerülve, fájdalomdulta arecczal nézett maga elé e nehéz órákban, mintha kutatni akarná jövőjét.

A „Budapest“-ben az „Apró hirdetések“ rovatában egy alkalommal a következő ajánlat volt olvasható: „Egy jó családból származó fiatal leány állást óhajt elnyerni valamely forgalmas czukrásüzletben. Szíves ajánlatok „Czukrásleány“ czímen a kiadó-hivatalba küldendők.“

Kálmán eltávozta után Tordáéknál a helyzet tarthatatlanabb lett, mi aztán azon elhatározásra sarkalta Wandát, hogy ezektől végkép távozzék. Szakitani Tordáékkal,

s kérdezősködött, hogy melyik vidéknek képviselője? Mikor azt hallotta, hogy csanádvidéki, azt kérdezte, hogy nem fenyegeti-e az árvíz? Justh Gyula feleletére, hogy az árvízről meg van ugyan védeve, de a védekezés költségeitől nem, elmosolyodott a király. Tegnapelőtt Helfy Ignác, Miklós Gyula és Ugron Gábor voltak hivatalosak a szélső baloldali képviselők közül.

Hogy közeleg a virágvasárnap, — a mely ugyan az idén egy cseppet sem mondható virágvasárnapnak, ha csak nem jégvirágvasárnapnak, mert jóformán még egészen belesik a telbe, — megkezdődik a színészvásár. Vidéki és fővárosi színészeink nagy kongresszusra gyülekezének egybe, hogy az alapszabályokat revidiálják, mert biz az még minoig abban a régi tógában van, a melyet ezelőtt pár évtizeddel adtak rá eleink. És így nem esoda, ha felmerült a revízióknak szükségessége Feleki Miklós, a veterán színész elnöke alatt tegnapelőtt megkezdődtek a tanácskozások, melyeken a vidéki szinigazgatók vagy személyesen vagy képviselőileg csaknem valamennyien jelen vannak. No egy pár zajos jelenet nem is maradt el, de hát nem is gyűlés az, a hol a szónokoknak a szavát alig lehet hallani. Ilyen fontos ügy pedig szónoklásra készlet mindenkit, a ki csak beszélő organummal rendelkezik.

Az illői ut is ugyancsak hangos volt a héten. A kaszárnnyában a héten kezdődött meg a sorozás. A kiket katonának vittek, hangos nótával járták az utcákat, nemzeti színű szalaggal díszítették fel a kalapjukat, mintha csak valami lakodalomra indulnának. Az első korszálybéli újonczok sorozása vagy márczius közepéig eltart, aztán jönnek a többiek s az egész csak valamikor aprilis közepében ér véget. Addig halani fogjuk a nótát: „Gyere pajtás katonának, jobb dolgod lesz, mint apádnak.“ Hiszen a magyar ember sohasem vonakodott a katonaságtól, csak hogy a saját hazáját akarja szolgálni. Ennek fényesebb bizonyítéka nem lehet más, mint az, hogy a magyar fiu nótával megy még a tűzbe is, mint ezt a negyvennyolcas idében láthattuk.

A héten nagyban folynak az osztrák területen a képviselőválasztások. Csehországban az ó-csehek tökéletes vereséget szenvedtek. Az ifjú csehek diadala teljes. Bécsben pedig — a mint a körülmények mutatják — az antiszemiták vergődnek többségre. A feloszlott reichsrath csak a husvétülnépek után fog összeülni. A bécsi centralisták ezuttal láthatólag kisebbségben maradnak a többi pártokkal szemben, melyeknek száma megüti a tucatot. Szó volt a lapokban a magyar országgyűlés feloszlásáról is. Nemcsak hogy emlegetni kezdték, de bizonyosnak tartották, hogy a közigazgatási reform előtt lesz még a feloszlás azon czélból, hogy azután válják ki, vajjon az ország többsége csakugyan óhajtatja-e a közigazgatás reformját? Azonban a feloszlásból igen valószínű, hogy nem lesz semmi, mert a közigazgatás reformjáról szóló törvényjavaslatot Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, belügyminiszter, még e héten be fogja nyújtani. Es lehet, hogy még a husvétülnépek előtt napirendre kerül.

Fővárosi levelező.

szakitani akármikép, akármily keservesen is fogja fenntartani magát, mert ezt tovább elviselni lehetetlen. Wandának ez egyben kedvezett a szerencse; a sors megkönyörülni látszott rajta.

Nem sok ideig kellett várakoznia; az óhajtott állást csakhamar elnyeré a főváros egyik népes utcájában levő czukrászdában.

Ha volt valaki, aki érdeklődött a boszniai hírek után azon időben, mikor a déli tartományok megszállásáról különféle hírek keringtek, úgy mindenesetre Wanda volt az.

E közbeszéd tárgyát képező hadjárat senki figyelmét sem kerülhetette ki. A szépen csaknem oly érdeklődéssel kísérte a dolgok állapotát, mint a legnagyobb államférfiak. Mindazok pedig, a kiket nem érdekelt közelebről a hadjárat, noha némi közönyvel, de mégis szemmel tartották annak lefolyását. De az érdekelték annál inkább kísérték figyelemmel a legkisebb mozzanatokot is.

Wanda figyelmét szintén lekötötték az események. Hiszen érdekében állott neki is, mert tőle ugyancsak nagy áldozatot követelt e hadjárat.

Figyelmesen hallgatta végig a czukrászdába jövő vendégek beszédjét, ha maguk között e tárgyról társalogtak. Mohó s éles figyelemmel olvasta végig, betűről betűre a lapok hasabjain megjelenő, boszniai híreket. Nem találkozik-e Kálmán nevével? él? vagy nem esett-e el valahol? Ilyen folytonos aggodalmak és lassankint

A magyar tanulók országos tornaversenye. A nmélt. vall. és közoktatásügyi nagy. kir. miniszter által a vezetése alatt álló középiskolák igazgatóihoz intézett körrendelet értelmében, a f. 1891-ik évi pünkösti ünnepek alatt, május hó 17. és 18. napjain Budapesten „Magyar Tanulók Országos Tornaversenye“ fog tartatni. A verseny célja a magyar tanuló ifjúságban a testedző tornatanulás iránti érdeklődés fölébresztése s fokozása. A versenyben részt vehetnek a középiskolák, polgári iskolák, tanítóképző-intézetek, s a középiskolákkal egyenrangú szakiskolák és főiskolák azon növendékei, kik az egész iskolai éven keresztül, tehát télen is, részesültek rendszeres tornaoktatásban; a vidéki középiskolákból azonban, a kisebb tanulók felutazásának nehézségei miatt, csupán a felső négy osztály (V—VIII.) azon tanulói vehetők fel, kiknek szülői, illetve gyámjai, szóval vagy írásban beleegyezésüket jelentik be az igazgatóságnál. Kívánatos, hogy egy-egy intézetből 20—30 tanuló jöjjön, de 12-nél kevesebb tanuló már nem vehető fel. — A jelentkező tanulók első sorban a tornatanító, s ha 20-nál több tanuló venne részt a versenyben, még egy tanár felügyelete s vezetésével mellett kisérőndők a fővárosba. A vidékről jelentkező versenyző tanulók számára mérsékelt árú menetjegyek vannak kilitásba helyezve; azonkívül gondoskodva lesz számukra a fővárosban 2—3 napi ingyenes elszállásolásról, és mérsékelt árú étellemezésről; nemkülönben meg lesznek nyugtatva a szülők a tekintetben is, hogy gyermekeik a fővárosban folytonos felügyelet alatt maradnak. Hogy egy-egy iskola növendékeinek együvé tartozása a verseny színhelyén kitűnjék, szükséges, hogy a tanulókat a tetszése szerint választva, egyelő szintű flanel vagy trico-tornanegyk s egy szintű o'csó sapkáik legyenek. A szegényebb tanulóknak való tekintettel meg van engedve, hogy e czélból az intézetekben mérsékelt gyűjtés rendeztessék, s abban a segélyező egyesület is hozzájárulhat a költségekhez, sőt figyelemmel a fontos czélra, törekedjen az igazgatóság a netalan helyben levő tornagyűlést, a városi hatóság; vagy egyéb jötevőket megnyerni. — A verseny megtartására, s esetleg a főváros főbb nevezetességeinek megtekintésére együttvéve 2 nap (pünkösd vasárnapja és hétfője), a felutazásra és visszautazásra egy-egy nap lesz szükséges. Versenydíjak lesznek: 1. oklevelek; 2. országos tornaversenyek alkalmával viselhető érmék; 3. értekes emléktárgyak. Személynek szóló oklevelekkel tüntethetők ki a tornatanítók s általános oklevelekkel az intézetek; érmekkel tüntethetők ki egyénilag az összes résztvevő tanulók, s értekes emléktárgyakkal azon tornatanítók, vagy tanulók, akik a verseny folyamán többszörös győzelmet arattak. — A tornaverseny-nyel kapcsolatos összes részletek teendők teljesítésére egy központi végrehajtó bizottság fog kinevezetni, melyhez az intézetek, kételek fölmerültével, közvetlenül is fordulhatnak.

Különfélék.

— **Márczius 15.** Nehány nap mulva beköszönt a virágkeltő tavasz és eljön vele a szabadság napja, márczius idusa. Ország-szerzte készülnek már e nagy napnak mi-

szívében kialvó remények között vágyta őt látni ismét.

Hosszu három év mult elazóta. Wandának minden reménye vesztve; felejtette kellett Kálmánt; noha ez nehezére is esett kezdetben. Nehéz volt őt felejtetni, őt, kinél kedvesebb nem létezett s kinek személyében akarsak fivérét, rokonát, szíve választottját s szabadítóját látta.

És most megfosztva attól mindenkorra. Wandának most már azon reménykedéssel teljesen fel kellett hagyni, hogy valamikor látni fogja Kálmánt. Gondolatait, melyek nagyjából részben vele foglalkoztak, mindenkepen iparkodott eltávolítani, hogy a bánatos arc s a könyektől dagadt szemek feltűnést ne okozzanak mások előtt. Titkon magába iparkodott fojtani fájdalmát, mely belséjét erősen marcangolta s melynek nagyságát ő érzé legjobban. A gondolat magában is mily fájó volt előtte.

A szomorú jelenben visszaemlékezni a kedves mútra, mikor meg együtt terveztek, együtt tölték az időt olykor-olykor.

Kedves mult volt az előtte most, amibár oly keserves élete volt akkor és szomorú jelene, noha életében nem vegyülnek oly borús percek. Mikor Kálmán eljárógott Tordáékhoz . . .

Be sokszor idézte vissza Wanda e boldog perceket!

Es ezen időtől fogva erős meggyőződéssé vált Wandánál, hogy „ő“ nem él többé; vérevel áztatta ő is a föld porát, mint a többi elesettek.

Mindennapi imájához pedig egy más

nél méltóbb megünneplésére, mert mindnyájan érezzük, hogy e napnak gyűjtő hatással bír emlékeztetése nagy szükségünk van a mai közönség körében. — Városunk lelkes és hazafias lakossága évenként meg szokta ülni e napot. Az ünnepélyt rendező bizottság már megkezdte buzgó tevékenységét, hogy a mához egy hétre megtartandó ünnepély méltóan sorakozzék az előző évekéltől. Az ünnepélyt, melynek programját lapunk jövő számában tesszük közzé, — az „Oroszlán“-vendéglőben tartandó társasvacsora fogja követni, a melyen egy teríték ára: 50 kr. Adományok és a társasvacsorán résztvevők gyűjtésével Szemeredy Lajos, rendező bizottsági tag lett megbízva. A rendező bizottság ezenkívül a kaszinóban egy külön iven eszközöltet gyűjtést. — Készüljünk mindnyájan e napra; nyítsuk fel ama dícső korszak emlékeztetét, hogy minél mélyebben vésődjék lelkünkbe; mert annak vívmányai képezik a mi erősségünket és büszkeségünket. Buzduljunk fel mindnyájan, de különösen az ifjuság, a mely onnan merítsen lelkesedést és erőt a jövő küzdelmére!

— **Alapítvány.** — 1000 frtos alapítványt tett Léván a Levatiche család oly célból, hogy az tőkésítették, esetleg kapcsolattak összehasontermészetű adományokkal, s gyarapítsák mindaddig, míg az alap annyira fog növekedni, hogy abból Léván egy felekezet-nélküli szegények és elaggottak menháza felállítható lesz.

— A család e nemes tetteinek jutalma a város közönségének közérzetében s a szegények hálás tiszteletben nyilvánul.

— **A bars megyei gazd. egyesületnek** mult hó 28-án tartott közgyűléséről közlöttek folytatásaként még a következőket említhetjük fel: Az érsekújvári lovasárra, a melyet az egyesület a nyitásmegnyit. gazd. egyesülettel rendez, rendező bizottsági tagokul kiküldettek: Juhász Bálint, Dóra Miklós, Foglár Lajos, Leidenfroszt Tivadar, Maross László és Levatiche László. — Leidenfroszt László indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a földmívelésügyi miniszteriunhoz feliratot intéz, a melyben az állami állatorvosok munkakörébe felvétetni kéri azon intézkedést, hogy az állami állatorvosok — az állategészségügy megőrzésének s a fertőző állati betegségek továbbterjedése megállításának szempontjából — az állatvásárokon hivatalból legyenek jelen, a mi által eleje vétetnék azon gyakori bajnak, hogy a hiányos vizsgálat miatt leginkább a vásárok alkalmával huzeltatnak tovább a fertőző betegségek, mert az ilyen beteg állatok sokszor nem záratnak ki a vásárokról. — Az egyesület az erről szóló feliratot pártolás végett a közigazgatási bizottságnak és az orsz. gazd. egyesületnek is megküldi.

— **Királyné Jeruzsálemben.** Erzsébet királyné rövid idő múlva utazást tesz a Szentföldön s meglátogatja Jeruzsálemet is. A királyné ezen utazása már azért is nevezetes, mivel Ilona görög császárné óta, a ki a legenda szerint a szent kereszt felfedezője volt, uralkodó neje még nem járt Palesztinában. A magyar királyné fogadására nagy előkészületeket tesznek az egész országban.

— **Filokszerá.** Szent-Benedek

imát is fűzött: egy megholtért rebegtek imát ajkai . . .

Wandánál a fájdalom idővel kisebbedett, a seb behegedni látszott. Lemondani akármily nehéz is volt neki, de a hosszú idő mégis arra kényszerítte.

Lassankint veszendőbe ment nála az a nyomott hangulat, mi előbb annyira megviselelte őt. A gyötrődés tehát elenyészett; a bánat megszűnt.

Különösen két szem, melyekből férfias, szilárd tekintet sugárzott, felejtették vele holtának hittet. Hiszen oly két szem volt ez, tekintete pedig épp olyan, mint Kálmáné.

Egy nap benyitott a czukrászdába s azóta gyakori vendég lett. Finom, nyájas megszólításában úgy tetszett Wandának, mintha Kálmán hangját hallaná. Termete, noha nem is volt olyan, mint Kálmáné, de azért nyulánk és más tekintetben is igen hasonló.

Wanda bizonyos rokonszenvet kezdett érezni, me yet titkon ugyan, de mégis táplált magában a megnyerő ifju iránt és e rokonszenv nőtt . . .

Az idő sebesen haladt . . . az ifju elmaradhatlanul látogatta mint sürűben a czukrászdát — a barátság kapcsa fűzte oda őt . . .

A négyszögletes márványasztalka egyik oldalán ült Wanda kézimunkával elfoglaltan, vele szemközt pedig „ó“. Halk társalgásuk csak egy tárgyról folyt. Az egy és ugyanazon érzésről, mi a két szivben honolt . . .

(Folyt. köv.)

községének szőlőiben a filokszerá jelenléte hivatalosan megállapítván, a nevezett község határát a földmívelésügyi miniszter zár alá helyezte.

— **Körmöcbánya város képviselőtestülete** — mint levelezőnk írja — az ottani állami főreáliskola azon tanulóinak számára, kik a jövő pünkösdi országos tornaversenyen résztvesznek, 50 frnyi segélypénzt szavazott meg.

— **Hymen Mangold** Salamon fővárosi kereskedő folyó hó 7-én jegyet váltott Léván Friedmann Ilonka kisasszonnyal, özv. Friedmann Arminné urnó kedves leányával. — Sok szerencsét kívánunk az új párnak!

— **Fontos elvi kijelentést** tett a kereskedelemügyi miniszter a gyárak minősítése tekintetében. Tudvalevőleg az ipartörvény szól ugyan a gyárosokról és gyári munkásokról, de távolról sem írja le azon lényeges sajátosságokat, melyek valamely iparvállalatot gyárrá minősítenek. A törvény ezen hiánya számos tévedésre szolgáltatott alkalmat és kivált a munkásokra érzékeny hátrányokat hárított. A bajon némileg segített most a miniszter azáltal, hogy a hatóságoknak és a közönségnek utbaigazítására kijelentette, miszerint iparstatisztikai szempontból gyárnak tekintendő minden iparvállalat, mely elemi motorral vagy legalább 20 kézi szakmunkással dolgozik.

— **Nagy szerencsétlenség érte** Singer bajkai lakosnak Konez János nevű, 19 éves cselédjét, ki f. hó 4-én szecsavágással foglalkozott s e közben saját vigyázatlansága folytán mindkét keze a szecsavágógép kései alá került s a jobbalsó karját, valamint balkezét 3 ujját elvágta. Jelenleg a lévai kórházban ápolják.

— **Legzélszerűbb járás** az, ha az ember egy perc alatt 75 lépést tesz, mert így a nélkül, hogy elfáradna, a lehető legnagyobb erőt fejtheti ki, míg ha több lépést tesz, már veszít erejéből. Általában véve az egészséges ember annyi lépést tehet, a mennyi az ütérverése; ezért van, hogy a fiatal emberek rendszeren gyorsabban járnak, mint az öregek.

— **A világ egy nagy temető** — ezt az állítást bizonyítja be számokkal egy ir tudós.

— Ez ugyanis kiszámította, hogy a legkorábbi számítások kezdve a földön 66.627, 843,237,075,256 ember élt. A föld felületéből azután kiszámította, hogy minden négyzetlábnyi területre (a szárazföldön) 5 ember esik. Földgömbünk felületét 128 szor kellett felásni, hogy a halottakat eltemessék s így nem túlzás, hogy az emberiség őseinek sírján jár.

— **Villamos bot.** Egy párisi mérnök különös dolgot talált fel — a tolvajok számára: a villamos botot. A kinél ilyen bot van, az minden támadás ellen biztosítottnak érezheti magát. Nem kell egyebet tennie, mint megnyomni a bot végét, a hol gomb van és azt a támadó felé tartani; ez rögtön villamos ütést kap és több percze elszédül. A feltalálás azonban becésebb volna, ha a mérnök kezeskednék arról, hogy a botot csak tisztességes emberek használhatják támadások ellen. Így azonban majd az utonálkül vehetik kényelmes hasznát. Milyen biztosan fogják ezután a békés polgárokat fosztogatni az ilyen villamos ütések segítségével! Most már revolverre, agyonütésre nem lesz szükség; egy gyerek is képes lesz az embert megtámadni és kirabolni minden baj nélkül. No, föltéve természetesen, ha csakugyan tudnak ilyen botot csinálni.

— **A leggyorsabb fényképező készülék.** A párisi „Figaro“ írja, hogy a francia tudományos akadémiának egy fényképező készüléket mutattak be, mely egy másodperc alatt ötven fényképet képes előállítani, úgy, hogy egy kép felvételéhez a gépnek csak egy másodperc ötödöd részére van szüksége. A géppel egyuttal bemutatnak a képeket is, melyeket készített; többek között két vívónak a képét. Egyik vívó elejté a kardját s míg a kard a földre leesik, nyolcz kép készült a jelenetről (!) Az új fotográfáló készüléket tudományos vizsgálódásokra használják.

— **Léván február hónapban meghaltak.** Gráner Margit, élt 1 1/2 évet; özvegy Gimési Zsigmondné, született Bajcsi Mária, 80 évet; Martinka Rozália, 2 évet; Frimberger Jánosné, született Jarabek Mária, 26 évet; Rácz Vilma, 1 2/3 évet; Takács József, 67 évet; Kalapos Béla, élt 1 évet; Gerler Antal, 63 évet; özvegy Fásik Jánosné, született Mészáros Veronika 59 évet; Konta András, 8 évet; Goldbrunner Karolina, 1/3 évet; Gyöngyi István, 40 évet; Trnyan József 55 évet; Póka János, 2 évet; Reizman Dezső 1 1/2 évet; Ehrenstein Ottilia, 2 évet; özv. Dóka Mihály, 81 évet.

— **Mennyi kávét fogyasztanak a világon?** Statisztikai számítások szerint a legtöbb kávét a németalföldiek fogyasztják. Itt évenként 8.12 kgr. kávé levét issza meg minden ember. A második legnagyobb kávéfogyasztó nép a belga, de itt már csak fele annyit fogyaszt el egy ember, mint Hollandiában, vagyis fejenként 4.14 kgramot. A norvégok fejenként 3.06 kgrammal, az Egyesült Államok 3.75 kgrammal, a svájciak 3.02 kgrammal szerepelnek a statisztikában. Németországban még kevesebb kávét isznak, itt egy személyre 2.32 kgr. esik. Franciaországban a csokoládé dominál, itt csak 1.38 kgram a kávéfogyasztás, Ausztriában 1 kgram

Olaszországban 0.47 kgr., Spanyolországban 0.16. kgram esik egy emberre, Angliában és Oroszországban inkább teát isznak, azért itt csak alig 0.10 kgr. a fogyasztás. A czár birodalmában a „vutka“ is erős konkurencziát csinál a kávénak.

RÖVID HIREK. — **Pozsonyban** az aprilisi löverseny idején fegyverkiállítás is lesz, a melynek védnökéül Frigyes főherceget kérték fel. — **Szopranista legény.** Egy varsói énektanáraál olyan 22 éves ifju tanult, ki a legszebb és legtisztább szopranán dicsekedhetik. Különbben az ifju külseje, életmódja, szervezete is nöiesen gyenge. — **A spanyol kormány** ez év őszén, Amerika felfedezésének 400-ik évfordulója alkalmából, Kolumbusz-kiállítást rendez, a mely kizárólagosan Amerika felfedezésének történetével fog foglalkozni. — **A kereskedelemügyi miniszter** felhívta a törvényhatóságokat, hassanak oda, hogy lehetőleg mindenütt alakuljanak meg az ipartestületek, mert a munkás betegségyészéről szóló törvény létrejöttével a testületek fennállása nagyon fontos az iparosokra nézve. — **Az északamerikai Egyesült Államok** lakossága a mostani népszámlálás eredménye szerint 62.6 millió lélek s tíz év óta 12 1/2 millióval szaporodott. — **A delegációk** — mint hírlík — az idén nem igen fognak az év első felében összeülhetni, mert az osztrák képviselőház újválasztása megzavarja az időrendet; az ülés tehát kivételesen ismét őszre fognak esni. — **Ausztria lakossága** jelenleg 23.835, 261 lelekből áll, míg tíz év előtt a lakosság száma 22.144,244 lélek volt. A szaporodás tehát 1.691,017 lélek. — **Ehtifusz.** Bodokon, Nyitra vármegyében, a nagy inség következtében éhtifusz ütött ki, melybe már több ember belehalt. — **Püspökség Pozsonyban.** A pozsonyi kath. polgárság közt élénk mozgalom indult meg, melynek célja, hogy Pozsony városa püspökséget kapjon azon esetre, ha a primási székhelyt Esztergomból áthelyezik Budapestre.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zubany. —

Inkább haraggal. Nő: Ma, kedves anyuskám, be kell érned kevés ebéddel! De vigasztaljon az, hogy mindig szeretettel gondoltam rád, mikor készítettem. — Férfi: Jól van mamukám! De máskor mégis jobb szeretném, ha inkább haraggal gondolnál rám és sokat főznél, meg jót!

Azok a gyerekek. — Mondl csak, kis mama, te azt állítod, hogy Franciaországban a káposzta közt találják a kis gyermekeket, hát a szerencsen bébék hol találják? — A szerencsen bébék? . . . a fekete retek között.

LEVELEZÉS.

Alsó-Várad, 1891. febr. 28.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Nem mindennapi esemény, amit becses tudomására juttatni óhajtok.

Ugyanis Alsó-Várad községben, lakásom ablakával szemben, ettől mintegy öt öl távolságban f. évi február 24-én esti 7 1/2 órakor egy ház fedele gyuladt ki; a háztetőn lévő hó miatt az égés nem terjedt hirtelen s így az elég korán összefutott községi lakosságnak sikerült a tűz tovább terjedését megakadályozni s magát a kigyuladt háztetőt is a teljes leégéstől megmenteni. — Az égő háztető bontása közben nagy zaj keletkezett, midőn a háztetőn lévő rémülten kiáltották, hogy „ifj. Szikra András itt fekszik a kémény mellett a padláson, ennek kellett a háztetőt meggyújtani“. — Ezen hír a jelenlévők között rémületet s oly boszút keltett, hogy nevezet — ki még sértetlenül életben volt, — agyonverni s a tűzbe dobni akarták.

En nevezettet a padláról lehozattam s biztos őrizet alá vétettem, mialatt ő bevallotta, hogy a házat csakugyan ő gyújtotta fel szándékosan azon célból, hogy felháborodott lelkiismerete furdalásaitól menekülendő, ő is ott veszítse életét, hol — ugymond — legjobban megérdemelte volna. — (Ezen felgyújtott ház édes apjác, — kivéle együtt lakott és egy háztartásban élt nejevel és gyermekével együtt, — id. Szikra Andrásé.)

Ez alkalommal bevallotta azt is, hogy a mult év nyarán Alsó-Váradon történt 4 tüzet ő gyújtotta, egy bizonyos — megnevezni még nem akarom — által neki — Alsó-Várad község leégése esetére ígért 10 frt bérért, mely összeget azonban még most sem kapta meg, mivel gyújtogatása sohasem sikerült eredményesen.

Az első felgyújtást — ugymond — akkor tette a körjegyző lakásának szomszédságában, éppen e jelen tíz napjától egy év előtt ugyan a napon, midőn a mult évben az alsó-várad reform. templom ajtaján a község leégését jósló irás lett felragasztva, de az irást nem ő tette. — A gyújtást — ugymond — mindig a község végén a szelirányban tette, a mint utasítva volt, hogy az egész község leégjen.

A véletlen azonban mindig egy hozta magával, hogy ezen gonoszok által tett gyújtogatások nagyobb károkat nem okoztak.

Nevezett a nagy-sallói csendőrség által másnap febr. 25-én a lévai kir. járás-bírósg börtönébe kísértetett be s a járás-bírósg által a kihallgatás marc. 2-ára tüzetett ki.

Vajha sikerülne a bíróságnak alapos bizonyítékokat szerezni arra, hogy a gyújtogatót fölbérlő kiléte is kiderítették!

Kiváló hazafiu. üdvözlettel vagyok.

Ocsovszky Flór,

körjegyző.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Köszönet-nyilvánítás.

Boldog emlékezteti, néhai Levatiche Márton emlékére köztiszteltben álló örököségi Léván állítandó, felekezet-nélküli menházalap javára 1000 frt. azaz egyezer forint tőkét tettek le mai nap a városi pénztárban, mely nemeskeblü tettért kedves kötelességének ismeri alulírott hálás köszönetét a szenvedő emberiség nevében ezennel kifejezni.

Léva, 1891. márczius 7.

Mácsai Lukács,

polgármester.

II.

Agyag, cement, aszfalt és köipar kiállítás Budapestén.

Tudvalevő dolog, hogy a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur rendelkezéséhez képest a kereskedelmi muzeum által f. é. május 15-én megnyitandó agyag, cement, aszfalt és köipar kiállítás lesz megtartva. Az összes hazai szakmabeli iparosok fel lettek hívva a kiállításbani részvételre, a mely a mellett, hogy ugy szólván költséggel nem jár, részükre nagy fontos-sággal bír, mert megismerteti a közönséggel iparkészítményeiket és versenyképességüket és kivitelképességüket nagy mértékben elősegitheti.

Mindezen előnyök daczára azonban e kamara területéről igen kevés iparos és iparvállalat jelentkezett, miért is a kereskedelmi muzeum elhatározta, hogy tekintettel arra, mikép kívánatos, hogy a nagyobb iparvállalatok a kiállításbani kivétel nélkül képviselve legyenek, azokhoz újból meghívást fog intézni, s hogy a siker annál nagyobb legyen, a bejelentési határidőt f. é. márczius 20-ig meghosszabbította.

Midőn erre az érdekelt körök figyelmét felhívjuk, hangsúlyozzuk, hogy a miniszter ur az ily időleges kiállítások rendezését a hazai ipar és kereskedelem emelése céljából határozta el és a hazai iparosok és iparvállalatok saját jól felfogott érdekükben fognak cselekedni, hogyha ezen kiállításbani minél nagyobb számban fognak részt venni.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara.

III.

Van szerencsem a jégsporkedvelőknek becses tudomására hozni, hogy az idei korcsolyasáson beszünttetett. — Az elszámolás a hátralékok beszedése után közzé lesz téve.

Léva, 1891. marc. 7-én.

A gondnok.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt 60 kr., 7 frt 80 kr. Kétszeres 7 frt — kr. 7 frt 10 kr. Rozs 6 frt 80 kr. 7 frt — kr. Arpa 6 frt. 50 7 frt — kr. Kukoricza 6 frt. -- 6 frt 50 kr. Bab 7 frt — kr. 7 frt 40 kr. Zab 7 frt — kr. 7 frt 40 kr. Lenese 7 frt 50 kr. 8 frt — kr. Köles 4 frt — kr. 4 frt 50 kr.

Nyilttér.

I.

Áttört nyers selyemből egy véget 10 frt 50 krért valamint finomabb minőséget bérmentve és vámmentesen szállít **Henneberg G.** (cs. és kir. udv. szállító) gyári raktára **Zürichben.** Mintak forduló póstával küldetnek. Levelekre Svájcba 10 kr. bélyeg ragasztandó.

II.

8585/1890. tkszám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvénssék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Paskus Adolf végrehajtatonak **Gomolya Antal** végrehajtást szenvedő elleni 42 frt 63 kr. tőkékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvénssék területén lévő Gyügy község határában fekvő a gyügyi 28. sz. tkjvben Gomolya Antal és neje Kaesicski Julianna tulajdonánál I. 1. sor. 18. hrsz. a. bejegyzett 17. sorsz. ház, udvar és kertre utójánulat folytán az újabb árverést 400 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi márczius hó 13-ik napján** délelőtti 10 órakor Gyügy községben a község házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áru alól is eladandó fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én: 3333 sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvénssék mint tkvi hatóság.

Ipolyságon, 1891. évi január 3-án.

Novotny István,

kir. törvénsszéki bíró.

